

Domáca rodinná pobožnosť

3.nedel'a po Veľkej noci, CZ ECAV Badín

(vedie ju a text číta ... otec, mama, dieťa, starí rodičia...)

V mene Boha Otca Syna i Ducha Svätého. Amen.

Prečítajme si spolu slová Žalmu 66, 1-9:

*Zvučne plesaj Bohu, celá zem, ospevujte slávu Jeho mena a slávnym robte Jeho chválospev!
Povedzte Bohu: Aké úžasné sú Tvoje skutky! Pre Tvoju veľkú moc Ti pochlebujú Tvoji nepriatelia.*

Nech sa Ti klania celá zem, nech Ťa ospevujú, nech ospevujú Tvoje meno! Sela.

Podťe a pozrite sa na skutky Božie, úžasný je vo svojom konaní voči ľudom.

Premenil more na suchú zem, cez rieku prešli na nohách; nuž radujme sa v Ňom!

*On svojou mocou večne panuje, Jeho oči skúmajú národy, nech sa nepovyšujú odbojníci!
Sela.*

Národy, dobrorečte nášmu Bohu a zvučne rozhlasujte Jeho chválu!

On duši našej život dal, nedal sklátiť sa našej nohe.

Zaspievajme si pieseň z Ev. spevníka č. 144.

Pomodlime sa!

*Milý Pane Ježiši Kriste, ktorý si nás povolal a vyučil svojim slovom v poznaní pravdy Tvojho kráľovstva, aby sme za Tebou kráčali cez mnohé údolia tou úzkou cestou a tesnou bránou, prosíme Ťa, buď pri nás a posilňuj nás. Daj nám sily a vytrvalosti, aby sme vždy len za Tebou kráčali, aby sme boli tichí a pokorní duchom a poslušní, ako si Ty bol svojmu a nášmu nebeskému Otcovi. Chráň nás od zlého a osvecuj nám cestu svojim slovom, aby sme v jeho svetle chodili a radosťou naplnení chválu Ti vzdávali tu časne i tam potom na veky vekov.
Amen.*

Čítajme si z Božieho slova z Evanjelia podľa Jána 16, 16-22:

„Máličko, a nevidíte ma; zase máličko, a uvidíte ma. Hovorili si niektorí z Jeho učeníkov: Čo je to, že nám hovorí: Máličko, a nevidíte ma, a zase máličko, a uvidíte ma? a: Idem k Otcovi? Hovorili si teda: Čo je to, že hovorí: Máličko? Nevieme, čo hovorí. Ježiš zbadal, že sa Ho chcú spýtať, a riekol im: O tom sa hádate medzi sebou, že som povedal: Máličko, a nevidíte ma, a zase máličko, a uvidíte ma? Veru, veru vám hovorím: Vy budete plakať a nariekať, ale svet sa bude radovať; vy budete zarmútení, ale váš zármutok sa premení na radosť. Žena, keď rodí, má zármutok, pretože prišla jej hodina. Ale keď porodila dieťa, nespomína viac na úzkosť pre radosť, že sa človek narodil na svet. Tak aj vy: teraz máte zármutok, ale zase vás uvidím, a srdce bude sa vám radovať, a nik vám nevezme vašu radosť.“

Slovo nášho Boha zostáva naveky. Amen.

Kázeň na text J 14, 1-6

Milost' vám a pokoj, od Boha nášho Otca a od Pána a Spasiteľa Ježiša Krista!

„Nech sa vám srdce nestrachuje! Verte v Boha a verte vo mňa! V dome môjho Otca je mnoho príbytkov; keby nebolo tak, či by som vám bol povedal: Idem vám pripraviť miesto, a keď odídem a pripravím vám miesto, zase prídem a pobriem vás k sebe, aby ste aj vy boli tam, kde som ja? A cestu, kam idem, poznáte. Povedal Mu Tomáš: Nevieme, Pane, kam ideš; ako by sme teda poznali cestu? Ježiš mu riekol: Ja som cesta i pravda i život. Nik neprichádza k Otcovi, ak len nie skrze mňa.“

Milé sestry a bratia!

Vieme, že pre človeka je jednou z najzákladnejších potrieb života tkzv. strecha nad hlavou, čiže príbytok, dom, bývanie. Ľudia oddávna riešili túto svoju záležitosť. I dnes je to naozaj primárny problém života, kde budem bývať, kde skloním svoju hlavu. Každý sa snaží tento svoj problém vyriešiť čo najskôr a čo najlepšie, hoci to stojí veľa síl, energie, ale príbytok treba. Je dobre, ak sa nemusíme báť, kde budeme bývať, či budeme mať za pár rokov kde hlavu skloniť. Ale mnohým ľuďom sa to stáva, že sa napr. zo dňa na deň ocitnú na ulici. V mnohých prípadoch je poriadok sveta nekompromisný.

Ako kresťania, veríme v Božiu starostlivosť aj v tomto ohľade a sme spoľahnutí na Pána, že vo viere v Neho nám nebude chýbať ani pozemský príbytok, ale hlavne podľa Kristovho slova orientujeme sa na ten príbytok v nebesiach. Presne o tom hovoril Pán Ježiš. „V dome môjho Otca je mnoho príbytkov!“ A čo to značí? Boží dom, to je nebeské kráľovstvo! Tak sa zdá, že nebudeme mať všetci svoj vlastný palác, ani vlastný trojizbový byt, ani vlastný dvojpodlažný domček, ale budeme mať príbytok. Je to lákavá ponuka? Ani nie, pokiaľ je niekto naučený na vyšší štandard. Lenže, tieto slová utešujú človeka a uisťujú človeka v tom, že má miesto pred Božou tvárou, že má miesto v Božej blízkosti, v Božom dome. Ak by sa niekto bál a strachoval či aj on sám má miesto v nebi, miesto pri Bohu, je tu jasné svedectvo a posolstvo Pána: „V dome môjho Otca je mnoho príbytkov...idem vám pripraviť miesto!“ V tomto sa prejavuje Kristova starostlivosť, pastierska starostlivosť a lásky, ako sa o nás stará pre celú večnosť! Pripravuje nám miesto.

Teraz sme v povel'konočnom období a predsa pri slovách o príbytku a mieste, príde nám na um vianočný príbeh, kde evanjelista Lukáš napísal krátku poznámku, že Jozef a Mária s dieťaťom Ježiš v brušku, ako nemali miesto v ubytovni. Nemali miesto medzi ľuďmi. Ale predsa sa miesto našlo. Pán Boh im našiel iné miesto, pripravil príbytok, strechu nad hlavou, ktorý je oveľa osobitejší ako nejaký hostinec či ubytovňa. Je dosť možné, že Pán Ježiš s učeníkmi na svojich potulkách viackrát zažili podobné odmietnutie, lebo nie nadarmo by bol v evanjeliách záznam: „Syn človeka nemá, kde by hlavu sklonil!“ Ale iste sa Boh, Otec vždy postaral. Ježiš, Jeho smrť a vzkriesenie, sú pre nás svedectvom Božej milosti, odpustenia a tým pádom aj potvrdením Božieho prijatia, otvorenej Božej náruče pre hriešnikov. Pán Ježiš pripravil miesto u Boha! Je to naša nebeská strecha nad hlavou, v Božej blízkosti! Za to i dnes Pána oslavujme a ďakujme Mu! Veľký skutok pre nás! A pri všetkej starostlivosti o príbytky

pozemské, nezabúdajme na Pána a príbytky nebeské! **Nech sa nám srdce nestrachuje, je dosť príbytkov, ktoré Ježiš pripravil. To je prvé dnešné posolstvo.**

To druhé nám pripomenie, že **Pán Ježiš chce, aby sme boli s Ním!** Nech sa vám srdce nestrachuje, lebo On chce, aby sme boli s Ním! „Prídem a poberiem si Vás k sebe, aby ste aj vy boli tam, kde som ja!“ Kedy a ako sa toto všetko naplní to nevieme, ale je tu Kristovo zasľúbenie a hlavne Kristova túžba, aby Jeho ľud bol s Ním! Pastier bez ovečiek, to je zúfalý pohľad. Podobne, farár bez zboru, bez cirkevníkov, bez ľudí, ktorí by mali záujem o veci Božie. Pastier, ktorý nemá koho pásť a viesť. Učiteľ, ktorý by nemal koho učiť. Rodičia bez detí, deti bez rodičov. Ježiš to chce ináč!

Kristova túžba vo vzťahu k ľuďom je veľká a vzácna. On mal túžbu nás zachrániť a preto išiel až na kríž, preto sa neotočil v polovici cesty. Niesol kríž a vydal sa moci smrti, aby sme boli očistení Jeho krvou. Lebo do Božích príbytkov môžu len čistí! Pán Ježiš nám dáva možnosť a milosť byť s Ním a pri Ňom už tu v tejto časnosti, môžeme počúvať Jeho hlas a kráčať za Ním. To je viera. „Verte v Boha a verte vo mňa“, hovorí Pán. Nie je to prejav hlúposti, nerozumnosti, ako si niekto povie, že sme hlúpe ovečky. Nasledovať Krista a Jeho slovo je veľká vec, nie je to ani hanba, ani poblúdenie, práve naopak. Pán Ježiš nás pozýva k dôvere v Neho a ak sme tak z milosti Božej učinili, tešme sa z toho. Mnohí ľudia dehonestujú cirkev, vysmieávajú sa, veriacich považujú za málo inteligentných, lebo sa dajú manipulovať kňazom a všelijakým starovekým tmárstvami a poverám. V skutočnosti každý človek potrebuje vedenie, pomoc, a napokon, mnohým zostáva len Božia milosť. Ak sme plne verní Božiemu slovu, potom nás naozaj vedie Kristus a to je miliónkrát lepšie ako vedenie kýmkoľvek alebo čímkoľvek iným! Držme sa teda Pána Ježiša už v tomto živote, aby nás previedol, tak ako zasľúbil raz tam, kde je už teraz On sám s nebeským Otcom a Duchom svätým!

Napokon tretie povzbudenie, aby sme sa nestrachovali dnes znie nasledovne: „**Nech sa vám srdce nestrachuje, lebo „Ja som cesta i pravda i život!**“ Človek môže mať strach vtedy, ak nevie ako ďalej, človek môže mať strach i vtedy ak nevie a nepozná pravdu, alebo je kŕmený všelijakými klamstvami a tiež môže mať strach vtedy ak je v neistote života, v nebezpečenstve. Je to fajn ak môžeme povedať, že s Ježišom, ako dobrým pastierom sú všetky tieto otázky a problémy bezpredmetné! „On je cesta i pravda i život!“ On priniesol človeku riešenie! Život mnohých ľudí sa podobá postojú Tomáša: „Nevieme Pane kam ideš, akoby sme znali cestu?“ Mnohým ľuďom je stále nezrozumiteľné a nejasné, čo im Boh ponúka, čo im ponúka cesta viery. Je to jasné nám? Vieš si predstaviť život bez Krista? Vieš si predstaviť život bez nádeje v ŇOM? Vieš si predstaviť ráno, deň či večer bez uvedomenia si, že Boh stojí pri Tebe? Bol by to život strachu, že nemám a nebudem mať strechu nad hlavou, že sa nemám kam vrátiť, že nemám kam a ani za kým ísť! Vo viere, s Ježišom je to ináč a za to buď Bohu chvála a vďaka teraz i naveky! A to je i dôvod na oslavu Pána, ako nás k tomu pozýva dnešná nedeľa s názvom Jubilate! Amen.

Premýšľajme nad slovami biblického zamyslenia a v osobnom tichu sa modlime k Pánovi.

Po tomto modlitebnom tichu sa na záver tak pomodlime, ako nás to naučil náš Pán:

„Otčenáš...“

Na záver našej domácej pobožnosti prijmime požehnanie cez slová zo 4. knihy Mojžišovej, 6. kapitoly, ktoré poznáme ako Áronovské požehnanie.

Nech ťa požehná Hospodin a nech ťa ochraňuje!

Nech rozjasní Hospodin svoju tvár nad tebou a nech ti je milostivý!

Nech obráti Hospodin svoju tvár k tebe a nech ti udelí pokoj! Amen.

Napokon zaspievajme Bohu na chválu pieseň z ES č. 355.

Pripravil: Roman Dovala, zb. farár CZ ECAV Badín, 3.5. 2020